

ผลการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมที่มีต่อ สัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนของนักกีฬาทีมโรงเรียนมัธยมศึกษา

วิริทธิ์พล แก่นจันทร์ สุธนะ ดิงศภัทัย วริศ วงศ์พิพิธ และนฤชล อรชร
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกซ้อมกีฬาตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 40 คน เป็นนักเรียนที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียน เพศชาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ช่วงอายุ 13 – 15 ปี ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกและแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน และแบบวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน ซึ่งกลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลการศึกษาพบว่า

1) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมมีคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมมีคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกซ้อมฟุตบอลตามปกติหลังการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: กิจกรรมพลศึกษา; แรงจูงใจ; การทำงานเป็นทีม; สัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน

EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION ACTIVITIES USING MOTIVATION THEORY WITH TEAMWORK ON PEER RELATIONSHIP FOR SECONDARY SCHOOL TEAM ATHLETES

Wiritpon Kaenjan, Suthana Tingsabhat, Waris Wongpipit, and Naruchol Orrachorn
Faculty of Education, Chulalongkorn University

Abstract

The objectives of this research were:- 1) to compare the mean differences of peer relationship scores before and after the experimental group of students, and 2) to compare the mean difference of peer relationship scores after the experiment among the experimental group of students who received physical education activities to enhance the relationship between peers by using the theory of motivation and teamwork and control group who received regular sports training. The sample group was students. 40 junior high school students who are football players of the school, male, aged between 13-15 years old, junior high school level. The sample was drawn from purposive selection. While the selection criteria consisted of 20 experimental groups and 20 control groups. Research tools included physical education activities using motivation theory combined with teamwork to build relationship between peers and a relationship assessment form between friends. The experimental group received physical education activities using the theory of motivation and teamwork for 60 minutes each session, twice a week, for 8 weeks. The statistics used in data analysis were mean, standard deviation and *t*-test statistical significance level .05. The study found

1) After the experiment, the students in the experimental group who received the physical education activities to enhance the relationship between peers using motivation theory and teamwork had higher peer relationship score than before the experiment. at the statistic of .05 level

2) The students in the experimental group who received physical education activities to enhance relationship between peers using the theory of mutual motivation and teamwork had higher relationship scores among peers than the control group students who received regular soccer training after the experiment. at the statistic of .05 level

Keywords: Physical Education Activity; Motivation; Teamwork; Peer Relationship

บทนำ

ปัจจุบันกีฬาที่เป็นที่นิยมและให้ความสนใจของสังคมไทยอาจบ่งบอกได้ว่าเป็น กีฬาฟุตบอลตามที่ พงษ์เอก สุขใส (Pongake Sooksai, 2005) กล่าวว่า ในปัจจุบันกีฬาฟุตบอลได้รับความสนใจอย่างแพร่หลาย เนื่องจากมีความโดดเด่นน่าสนใจและเป็นที่ยอมรับมากในทั่วโลก การที่ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างสูง นั้น เนื่องจากเป็นกีฬาที่เป็นการออกกำลังกายส่วนบุคคลและการออกกำลังกายร่วมกันหลายคนได้ อาจจะเป็น การฝึกหัดเพื่อการแข่งขันหรือเป็นการออกกำลังกายเพื่อความสนุกสนาน ฟุตบอลจึงเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิด ความร่วมมือ ทำให้เกิดความสัมพันธ์และความสามัคคี อยู่ในระเบียบวินัย เคารพกฎระเบียบของสังคม อยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และยังถือเป็นการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เหมาะสำหรับการพัฒนาเยาวชน ซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (Ministry of Tourism and Sports, 2017) ได้ระบุสาระสำคัญของปัญหาที่พบต่อการพัฒนาด้านการศึกษาของประเทศและด้านการพัฒนาศักยภาพ ของนักกีฬา ให้ประสบความสำเร็จในมหกรรมกีฬานานาชาติที่ยังคงไม่บรรลุเป้าหมาย อันเป็นผลมาจากการ ขาดการพัฒนาที่ถูกต้องและเหมาะสม รวมทั้งการพัฒนาทักษะทางกีฬาในแต่ละด้านขาดความสมดุล โดยวาระ การปฏิรูปด้านการศึกษา ตามวาระปฏิรูปที่ 19 ได้กล่าวว่า “สาระสำคัญในการมุ่งเน้นการพัฒนาในทุกระดับช่วง อายุอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและปลูกฝังให้มีคุณภาพชีวิตทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม ในการอยู่ร่วมกัน รวมทั้งยังส่งเสริมการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดี และการแสดงศักยภาพทางการกีฬาของประเทศไทยในระดับ สากล” (Ministry of Tourism and Sports, 2017) นอกจากการเล่นกีฬาเป็นการฝึกปฏิบัติการเล่นไหว ของร่างกายและเสริมสร้างทางด้านทักษะกีฬานั้น ๆ ต้องมีการเสริมสร้างสมรรถภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กล่าวคือเมื่อทุกด้านได้รับการเสริมสร้างอย่างสมบูรณ์จะเป็นส่วนที่ช่วยให้นักกีฬา ก้าวไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการแข่งขัน และทักษะทางด้านกีฬาสำหรับนักกีฬาในอนาคตต่อไป

กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้มีนโยบายการจัดการส่งเสริมให้มีการแข่งขันกีฬาใน ระดับนักเรียนและเยาวชน เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชน นักเรียน ได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ อารมณ์ และควมมีระเบียบวินัย เคารพซึ่งกฎกติกา และสามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข การจัดการส่งเสริมให้มีการแข่งขันกีฬาในระดับนักเรียนยังเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของชาติใน ระดับเยาวชนให้ก้าวไปเป็นกำลังหลักของชาติในอนาคต กรมพลศึกษาจึงได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล นักเรียนเพื่อเปิดโอกาสให้กับเด็กและเยาวชน นักเรียน มีพื้นที่ได้แสดงออกถึงความสามารถในการเล่นฟุตบอล และพัฒนาทักษะตลอดจนเป็นจุดเริ่มต้นให้ก้าวไปสู่เป้าหมายของตนเองต่อไปในอนาคต (Department of Physical Education, 2021) ซึ่งในการเล่นกีฬาฟุตบอลกล่าวได้ว่าเป็นกีฬาประเภททีม การที่จะบรรลุให้ ประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของทีม จึงไม่สามารถขึ้นอยู่กับนักกีฬาเพียงคนเดียวแต่เป็นการ ทำงานเป็นทีมร่วมกันของนักกีฬาทุกคนที่จะกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จึงขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสังคม การมี สัมพันธภาพระหว่างนักกีฬาภายในทีมจึงเป็นปัจจัยสำคัญ หากเกิดปัญหาด้านความสัมพันธ์ของบุคคลภายใน องค์กรหรือกลุ่มส่งผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรโดยตรง (Witthaya Laohakul, 2016) เมื่อมี สัมพันธภาพระหว่างบุคคลภายในทีมที่ดี เป็นกระบวนการแบบแผนรวมทั้งคุณลักษณะของการทำงานเป็นทีม อันก่อให้เกิดการทำงานภายในทีมที่มีทิศทางเดียวกัน ก่อให้เกิดการทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่นและประสบ ความสำเร็จนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้และรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกัน อีกทั้งยังเป็น จุดเริ่มต้นในการมีสัมพันธภาพอันดีระหว่างกัน (Pongpinit Promnet, 2020)

สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน ถือว่าเป็นกระบวนการปฏิบัติที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคล หรือของนักเรียนและ เพื่อนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เกิดขึ้นที่ละเล็กละน้อยแต่มีความต่อเนื่อง เช่น การช่วยเหลือซึ่งกันและ กัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ การให้ความสนใจ การยอมรับเคารพสิทธิของกันและกัน นำไปสู่ กระบวนการความคุ้นเคยจนอยู่ในฐานะบุคคลอันเป็นที่รัก (Sumeth Pongpetra, 2010) นอกจากนี้ยังสามารถพิสูจน์ได้ว่าบุคคลมีคุณภาพสัมพันธภาพระหว่างเพื่อน และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคล ได้จาก

การได้รับการสนับสนุนและห่วงใยจากเพื่อน แต่เมื่อเกิดความขัดแย้งกันในความสัมพันธ์ก็ควรได้รับการช่วยเหลือและแนวทางต่อการจัดการความขัดแย้งจากบุคคล หรือเพื่อนที่มีสัมพันธ์ภาพกับเราอย่างเท่าเทียมตามที่พื้นฐานของความสมดุลระหว่างทั้งสองฝ่ายในการดำเนินความสัมพันธ์ อีกทั้งยังพิสูจน์ได้จากการทำกิจกรรมในช่วงเวลาอิสระที่เป็นความบันเทิงเกิดการแลกเปลี่ยนความใกล้ชิดทั้งด้านความคิด ความรู้สึก แม้กระทั่งความลับส่วนตัวที่ไม่เคยเปิดเผยของกันและกัน ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีความสมดุลของการดำเนินสัมพันธ์ภาพระหว่างกัน (Parker, et al., 2006; Tanrada Kaewkunha, 2019) ดังนั้นการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนที่ดีและยั่งยืนจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความสมดุลระหว่างทั้งสองฝ่ายในการดำเนินความสัมพันธ์ที่บุคคลเป็นตัวกำหนดต่อการสร้างสัมพันธ์ภาพ นอกจากนี้ยังส่งผลถึงการร่วมกันทำงานเป็นทีม

ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เกี่ยวกับทักษะการทำงานเป็นทีม กล่าวได้ว่าทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมมีส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น เนื่องจากมนุษย์ไม่สามารถทำงานที่ยากและซับซ้อน เพียงคนเดียวได้การทำงานใด ๆ ก็ตามจำเป็นต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่น และยังก่อให้เกิดการพึ่งพาอาศัยกัน เกิดการปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม นอกจากนี้การที่บุคคลได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์อยู่ร่วมกับผู้อื่นยังถือเป็นการสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ และส่งผลให้เกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการทำงานแบบต่างคนต่างทำ อีกทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นของการดำรงความสัมพันธ์ให้ยั่งยืน เพราะฉะนั้นทักษะในการทำงานเป็นทีมจึงเป็นทักษะที่จำเป็นต้องส่งเสริมให้เกิดตั้งแต่วัยเยาว์ (Tarricone, & Luca, 2002) ในทักษะการทำงานเป็นทีม เป็นลักษณะการทำงานของกลุ่มบุคคลเพื่อร่วมทำกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีกระบวนการทำงานที่ทุกคนต้องมีปฏิสัมพันธ์ มีการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้ต้องมีการเสริมแรงทางบวกให้แก่บุคคลในทีม เพื่อให้ทีมเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาร่วมกันนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงมีความสร้างสรรค์มากกว่าการทำงานแบบเพียงลำพัง การที่จะพัฒนาสัมพันธ์ภาพจึงขึ้นอยู่กับการสร้างความพึงพอใจให้กันของทั้งสองฝ่าย ในนักกีฬาฟุตบอลการมีสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนนั้นนับว่าเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายภายในกลุ่มร่วมกันอย่างชัดเจนคือการได้รับชัยชนะ ทว่าหากจุดเริ่มต้นของการสร้างสัมพันธ์ภาพ คือการมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีปัจจัยการกระตุ้นที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ก่อให้เกิดการสนองความต้องการของทั้งสองฝ่ายหรือเห็นชอบตรงกัน การมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนฝูงในช่วงวัยเด็กและวัยรุ่นนั้นแข็งแกร่งอย่างปฏิเสธไม่ได้ (Sumeth Pongspetra, 2010)

ในบริบทการมีสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนสามารถบ่งบอกได้ว่าเกิดขึ้นอยู่กับตัวของบุคคลเอง ทั้งด้านความต้องการ ความเชื่อความรู้สึกและทัศนคติของบุคคล ความคาดหวังในสิ่งที่ได้จากความสัมพันธ์ ไม่ว่าจะเป็นการยอมรับของอีกฝ่าย การสนับสนุนหรือการช่วยเหลือ สิ่งเหล่านี้ล้วนเกิดจากแรงขับหรือการจูงใจ (Motivation) ของบุคคลที่จะเป็นตัวกระตุ้นในการเริ่มปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยการแสดงพฤติกรรม เป็นแรงผลักดันภายในตัวของบุคคลที่อยู่ภายในจิตใจ เป็นสิ่งกระตุ้นหรือสิ่งเร้าให้เกิดความพยายาม หรือเป็นแรงผลักดันสิ่งจูงใจจากภายนอก เพื่อก่อให้เกิดการบรรลุตามเป้าหมาย (Wittaya Boonladee, 2018) ซึ่งการมีแรงจูงใจที่แสดงออกมาทางพฤติกรรมเรียกได้ว่าเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งที่สำคัญอันนำไปสู่การมีสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน เมื่อสัมพันธ์ภาพเริ่มต้นขึ้นด้วยแรงจูงใจของบุคคลแล้ว หากแรงจูงใจที่แสดงออกมามีความต้องการจะมีปฏิสัมพันธ์ในระหว่างเพื่อนของทั้งสองฝ่ายเท่ากัน ส่งผลให้สัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนดำเนินขึ้น ทว่าดังที่กล่าวไว้เบื้องต้นการสร้างสัมพันธ์ภาพจะเกิดขึ้นต่อเมื่อบุคคลมีแรงจูงใจรวมทั้งทักษะและคุณลักษณะของการอยู่ร่วมกัน มีการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์

จากหลักการและเหตุผล ตลอดจนความจำเป็นที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาและเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน โดยผ่านการประยุกต์ใช้หลักการแนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจ ร่วมกับการทำงานเป็นทีม ในรูปแบบและหลักการของโปรแกรมที่ใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนช่วงชั้นมัธยมศึกษาเป็นช่วงวัยเด็กตอนกลางหรือวัยรุ่นและเป็นวัยที่ควรค่าแก่การ

ปลูกฝังและพร้อมพัฒนาทางด้านอารมณ์สังคมที่เหมาะสม โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความจำเป็นอย่างมากในการมีสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน เนื่องจากต้องมีการร่วมมือกันในการทำงานให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไปในทางเดียวกันอย่างชัดเจน อีกทั้งยังเพิ่มสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนอันเป็นผลดีต่อเป้าหมายและประสิทธิภาพต่อนักเรียนในอนาคตได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง
2. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกซ้อมกีฬาตามปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักเรียนที่เป็นนักกีฬาฟุตบอล โรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ซึ่งเป็นโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และมีนักเรียนที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียน เพศชาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ช่วงอายุ 13 - 15 ปี และได้เข้าร่วมเป็นนักกีฬาฟุตบอลระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใหม่ของทีมโรงเรียนจำนวน 40 คน ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) จากนั้นผู้วิจัยทดสอบสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนทำการแบ่งเข้ากลุ่มทดลอง 20 คน และกลุ่มควบคุม 20 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. แผนการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนสำหรับนักกีฬาทีมโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
2. แบบวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลในตำราวิชาการ ทฤษฎี หนังสือ วารสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจและทักษะการทำงานเป็นทีม สัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน และการจัดทำแบบวัดและประเมินสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่เป็นนักกีฬาฟุตบอล โรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียนอายุ 13 - 15 ปี เพศ ชาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำนวนอย่างน้อย 40 คน ซึ่งเป็นนักเรียนในระดับชั้นที่มีการเปลี่ยนผ่านจากการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา เข้าสู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และได้เข้าร่วมเป็นนักกีฬาฟุตบอลใหม่ของทีมโรงเรียน ซึ่งมีแนวทางในการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันประกอบกับต้องมาเรียนรู้และทำงานร่วมกันจึงต้องพัฒนาทักษะทางด้านสังคมในการเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนเพื่อให้การดำเนินงานลุล่วงตามเป้าหมาย

1.2.1 การเลือกโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

1.2.1.1 เป็นโรงเรียนที่มีนักกีฬาฟุตบอลชาย ตั้งแต่ช่วงอายุ 13 - 15 ปี

1.2.1.2 เป็นนักเรียนที่เข้าร่วมทีมกีฬาฟุตบอลใหม่ ตั้งแต่ช่วงอายุ 13 - 15 ปี

1.2.1.3 เป็นโรงเรียนที่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาให้ความร่วมมือในการทดลองการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม

1.2.2 ทดสอบสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน โดยแบบวัดและประเมินสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน นำเอาคะแนนสัมพันธ์ภาพมาแบ่งกลุ่ม เพื่อจัดให้ทั้งสองกลุ่มมีคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันด้วยวิธีการจับคู่ (Matching) ที่มีระดับค่าเฉลี่ยคะแนนความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนอยู่ระหว่างน้อย ถึง ปานกลาง เข้ากลุ่ม 2 กลุ่ม ๆ อย่างน้อยกลุ่มละ 20 คน เพื่อจัดให้ทั้งสองกลุ่มมีคุณสมบัติคะแนนสัมพันธ์ภาพใกล้เคียงกัน

1.2.3 การสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มทดลองด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก กำหนดให้

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม และได้รับการฝึกซ้อมฟุตบอลตามโปรแกรมปกติ

1.2.4 การสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มควบคุมด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก กำหนดให้

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม ได้รับการฝึกซ้อมฟุตบอลตามโปรแกรมปกติ

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือ กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมเพื่อเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน

1.3.1.1 ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลในตำราวิชาการ หนังสือ บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน การจัดกิจกรรมพลศึกษา รูปแบบและหลักการของโปรแกรมที่มีต่อการเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพ โดยการประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจ และทักษะการทำงานเป็นทีมมาดำเนินการ

1.3.1.2 ผู้วิจัยจัดทำกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม สำหรับนักกีฬาฟุตบอล เป็นรูปแบบกิจกรรมการทำงานเป็นทีมแบบเกมกลุ่มสัมพันธ์ จำนวน 8 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 60 นาที ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม

ครั้งที่ 1 กิจกรรมลูกฟุตบอลเรียกชื่อ (First meet)

ครั้งที่ 2 กิจกรรมบอลเอกซ์โอ

สัปดาห์ที่ 2 กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม

ครั้งที่ 3 กิจกรรมลูกฟุตบอลเรียกชื่อ (ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 2)

ครั้งที่ 4 กิจกรรมเตยหรรษา

สัปดาห์ที่ 3 กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม

ครั้งที่ 5 กิจกรรมบอลเอ็กซ์ไอ (ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 3)

ครั้งที่ 6 กิจกรรมหุฟงเสียง

สัปดาห์ที่ 4 กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม

ครั้งที่ 7 กิจกรรมเตยหรรษา (ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 4)

ครั้งที่ 8 กิจกรรมยิงเข้าได้แต้ม

สัปดาห์ที่ 5 กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม

ครั้งที่ 9 กิจกรรมหุฟงเสียง (ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 5)

ครั้งที่ 10 กิจกรรมวงกลมสามัคคี

สัปดาห์ที่ 6 กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม

ครั้งที่ 11 กิจกรรมยิงเข้าได้แต้ม (ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 6)

ครั้งที่ 12 กิจกรรมช่วยกันรับ-รุก ชิงแต้ม

สัปดาห์ที่ 7 กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม

ครั้งที่ 13 กิจกรรมวงกลมสามัคคี (ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 7)

ครั้งที่ 14 กิจกรรม Match นี้สู้ไปด้วยกัน

สัปดาห์ที่ 8 กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม

ครั้งที่ 15 กิจกรรมช่วยกันรับ-รุก ชิงแต้ม (ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 8)

ครั้งที่ 16 กิจกรรม Match นี้สู้ไปด้วยกัน (ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 8)

1.3.1.3 ผู้วิจัยนำกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบประเมินคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการหาค่า IOC ถ้าค่าที่ได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงถือว่าผ่าน ซึ่งความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิในครั้งนี้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.76 - 0.92

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน

1.3.2.1 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงและพัฒนาแบบวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนมาจากแบบวัดคุณภาพของมิตรภาพที่พัฒนามาจากแบบวัด Friendship Quality Questionnaire: FQQ ซึ่งแบบวัดนี้เป็นแบบวัดการรับรู้ของเด็กเกี่ยวกับคุณภาพของมิตรภาพที่มีต่อเพื่อนของเด็ก (Parker, & Asher, 1993 as cited in Tanrada Kaewkunha, 2019) นำมาปรับปรุงเลือกองค์ประกอบในการวัดตามด้านต่าง ๆ รวมถึงข้อคำถามของแบบวัดคุณภาพของมิตรภาพ และเลือกข้อคำถามในแต่ละด้านที่มีความสอดคล้องกับนิยามตามองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องของสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ลักษณะแบบวัดเป็นมาตราแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Likert Scale) ลำดับในการประเมินตั้งแต่ 1 - 5 จำนวน 28 ข้อ ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ด้านการสนับสนุนและห่วงใย (Validation and Caring) 2) การจัดการความขัดแย้ง (Conflict Resolution) 3) การช่วยเหลือและชี้แนะแนวทาง (Help and Guidance) 4) การแลกเปลี่ยนความใกล้ชิด (Intimacy Exchange)

1.3.2.2 นำแบบวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนมาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษา โดยขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ในการปรับปรุงข้อคำถาม โดยข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.60 - 1.00

ขั้นที่ 2 ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi – experimental research) แบบ 2 กลุ่ม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม และฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลตามปกติ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลตามปกติ โดยมีการทดสอบ 2 ครั้ง ด้วยแบบวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน คือ ก่อนการทดลอง (Pre – test) และหลังการทดลอง (Post – test)

2.2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ผู้วิจัยดำเนินการนำแบบทดสอบก่อนการทดลอง (Pre – test) โดยการทำให้แบบวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน เพื่อหาค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนในการดำเนินการกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้กิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม ในกลุ่มทดลอง ประกอบด้วยแผนกิจกรรมแบบเกมกลุ่มสัมพันธ์ ใช้ระยะเวลาดำเนินกิจกรรมครั้งละ 60 นาที 2 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวนทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ ดำเนินกิจกรรมในช่วงระหว่าง ก่อนการฝึกซ้อมกีฬา และให้กลุ่มควบคุมได้รับการฝึกซ้อมฟุตบอลตามปกติ

2.2.3 ผู้วิจัยดำเนินการนำแบบทดสอบหลังการทดลอง (Post – test) โดยการทำให้แบบวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนแบบทดสอบเดิมกับก่อนการทดลองมาใช้ดำเนินการ โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

ตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง
E	O ₁	X	O ₂
C	O ₁		O ₂

โดย E = นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม และการฝึกซ้อมฟุตบอลตามปกติ

C = นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกฟุตบอลตามปกติ

X = กิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม

O₁ = การวัดและประเมินสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนก่อนการทดลอง

O₂ = การวัดและประเมินสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนหลังการทดลอง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้

3.1 คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนแบบวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน ในช่วงก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (Paired Sample t - test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.3 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงาน

เป็นทีม และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกซ้อมกีฬาตามปกติ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (Independence t - test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมที่มีต่อสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนของนักกีฬาทีมโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมที่มีต่อสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลตามปกติ มีดังนี้

1.1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมที่มีต่อสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนก่อนการทดลองเท่ากับ 3.22 และ หลังการทดลองเท่ากับ 4.13

1.2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลตามปกติสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนก่อนการทดลองเท่ากับ 3.24 และ หลังการทดลองเท่ากับ 3.37

2. ค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน ก่อนและหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลตามปกติ มีดังนี้

2.1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนเท่ากับ 3.22 กับนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนเท่ากับ 3.24 ซึ่งก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองเท่ากับ 4.13 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.37

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกตามองค์ประกอบรายด้านของสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน

องค์ประกอบ	กลุ่มทดลอง (n=20)		กลุ่มควบคุม (n=20)		t	P
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
การสนับสนุนและห่วงใย	3.87	0.29	3.21	0.47	5.29	.00*
การจัดการความขัดแย้ง	4.13	0.31	3.17	0.41	8.36	.00*
การช่วยเหลือและชี้แนะแนวทาง	4.40	0.16	3.66	0.28	10.23	.00*
การแลกเปลี่ยนความใกล้ชิด	4.10	0.24	3.47	0.27	7.70	.00*
รวม	4.13	0.11	3.37	0.27	11.77	.00*

*p ≤ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมที่มีต่อสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักกีฬาทีมโรงเรียนมัธยมศึกษา สามารถสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมมีคะแนนสัมพันธภาพระหว่างเพื่อน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า

1) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนเท่ากับ 3.22 โดยจำแนกตามองค์ประกอบรายด้านทั้ง 4 ด้านมีค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้ ด้านการสนับสนุนและห่วงใยเท่ากับ 3.09 ด้านการจัดการความขัดแย้งเท่ากับ 3.17 ด้านการช่วยเหลือและชี้แนะแนวทางเท่ากับ 3.36 และด้านการแลกเปลี่ยนความใกล้ชิดเท่ากับ 3.28 มีระดับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนเท่ากับ 4.13 โดยจำแนกตามองค์ประกอบรายด้านทั้ง 4 ด้านมีค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้ ด้านการสนับสนุนและห่วงใยเท่ากับ 3.87 ด้านการจัดการความขัดแย้งเท่ากับ 4.13 ด้านการช่วยเหลือและชี้แนะแนวทางเท่ากับ 4.40 และด้านการแลกเปลี่ยนความใกล้ชิดเท่ากับ 4.10 ซึ่งระดับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับสูง

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมมีคะแนนสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกซ้อมฟุตบอลตามปกติหลังการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า

1) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนหลังการทดลองเท่ากับ 4.13 โดยจำแนกตามองค์ประกอบรายด้านทั้ง 4 ด้านมีค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้ ด้านการสนับสนุนและห่วงใยเท่ากับ 3.87 ด้านการจัดการความขัดแย้งเท่ากับ 4.13 ด้านการช่วยเหลือและชี้แนะแนวทางเท่ากับ 4.40 และด้านการแลกเปลี่ยนความใกล้ชิดเท่ากับ 4.10 ซึ่งระดับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับสูง ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนหลังการทดลองเท่ากับ 3.37 โดยจำแนกตามองค์ประกอบรายด้านทั้ง 4 ด้านมีค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้ ด้านการสนับสนุนและห่วงใยเท่ากับ 3.21 ด้านการจัดการความขัดแย้งเท่ากับ 3.17 ด้านการช่วยเหลือและชี้แนะแนวทางเท่ากับ 3.66 และด้านการแลกเปลี่ยนความใกล้ชิดเท่ากับ 3.47 ซึ่งระดับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนยังคงอยู่ในระดับปานกลางเท่าเดิมเหมือนก่อนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สามารถเสริมสร้างและพัฒนาให้นักเรียนที่เป็นตัวแทนนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียนให้มีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นระหว่างเพื่อนในทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถพัฒนาพื้นฐานของการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันที่นำไปสู่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งในด้านการสนับสนุนและห่วงใย ด้านการจัดการความขัดแย้ง ด้านการช่วยเหลือและชี้แนะแนวทาง และด้านการแลกเปลี่ยนความใกล้ชิด ซึ่งล้วนเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบของคุณภาพของมิตรภาพที่มีต่อเพื่อนของเด็ก (Parker et al., 2006; Tanrada Kaewkunha, 2019) การจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีม เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สามารถช่วยพัฒนาองค์ประกอบของสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนเหล่านี้ได้ ดังที่ เพ็ญพิชชา ล้วนดี (Penpicha Lwandee, 2013) กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจที่มาจากแนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจ เป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอันเกิดจากสภาวะภายในจิตใจของตัวเองที่เรียกว่าแรงจูงใจภายใน เพื่อ

สนองทัศนคติความรู้สึกรู้สึกความต้องการของเป้าหมายของตนเอง และพฤติกรรมอันเกิดจากสภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าหรือปัจจัยในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เรียกว่าแรงจูงใจภายนอก เพื่อนำไปสู่การรับรู้ต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งแรงจูงใจส่งผลในการแสดงพฤติกรรมต่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคล (Wasu Sakulrat, 2014) ซึ่งกิจกรรมพลศึกษาที่จัดขึ้นได้นำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ประเภท เกม และกิจกรรมย่อยมีลักษณะการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนักเรียนจะมีความสามารถและมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกัน โดยจะต้องอาศัยทักษะการทำงานเป็นทีม คือ 1) การวางแผนการทำงานร่วมกัน และมีเป้าหมายร่วมกัน 2) การมีความรับผิดชอบ 3) การสื่อสารภายในทีม 4) การมีส่วนร่วมภายในทีม และ 5) การมีความสามัคคีภายในทีม (Tarricone, & Luca, 2002; Pongpinit Promnet, 2020) จากองค์ประกอบดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญในการอยู่ร่วมกันและการเกิดขึ้นของสัมพันธ์ภาพ ซึ่งสามารถระบุได้ว่าแรงจูงใจและการทำงานเป็นทีมเป็นตัวแปรที่ทำให้นักเรียนปฏิบัติลักษณะต่าง ๆ จากการแสดงพฤติกรรมส่วนตัวของบุคคลที่นำไปสู่การสร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพตามองค์ประกอบของสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนทั้ง 4 ด้าน (Sumeth Pongpetra, 2010)

การเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนในนักเรียนที่เป็นนักกีฬาฟุตบอล สามารถใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียนได้ สอดคล้องกับธัญธาดา แก้วกันหา (Tanrada Kaewkunha, 2019) ที่อาศัยเป็นโปรแกรมในรูปแบบกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงในการฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยเกี่ยวกับการแสดงออกของพฤติกรรม การแสดงความต้องการ ทัศนคติ ความคิด ความรู้สึกของบุคคลหรือมาจากสภาพแวดล้อมปัจจัยต่าง ๆ และการทำงานร่วมกันทั้งได้กำหนดเป้าหมาย แสดงความคิดเห็น วางแผน ลงมือปฏิบัติสนับสนุนและห่วงใยของนักเรียน ซึ่งส่งผลให้บุคคลมีการปฏิสัมพันธ์ต่อกันนำไปสู่การเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน อันเป็นผลดีแก่ทุก ๆ ฝ่ายรวมถึงในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันภายใต้สังคมเดียวกัน (Worasak Pianchob, 2005) โดยผลการวิจัยจะพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับวศิณี มุกดอกไม้ (Wasinee Mukdokmai, 1998) ที่ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มและการฝึกเกี่ยวกับการแสดงออกพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนของนักเรียน โดยผลการวิจัยจะพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงขึ้น เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของเกศสุดา อินทรโอสถ (Keadsuda Intaraosot, 2003) ที่ใช้รูปแบบกิจกรรมกลุ่มประเภท เกม และกิจกรรมย่อยเกี่ยวกับการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมของนักเรียน และการทำงานร่วมกันทั้งการปฏิบัติหน้าที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเอง ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การช่วยเหลือซึ่งกันและกันที่มีต่อสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผลการวิจัยจะพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งงานวิจัยของพีชานิกา เพชรสังข์ อัมพร ม้าคะนอง และดุจเดือน พันธมนาวิน (Peechanika Pechsung, Aumporn Mankanong, & Duchduen Bhanthumnavin, 2020) ได้กล่าวไว้ว่า การเกิดแรงจูงใจจากการรับรู้ความต้องการ ความรู้สึกเชื่อมั่น การกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับตนเอง รวมทั้งสิ่งเร้าจากปัจจัยภายนอกอันก่อให้เกิดการแสดงหรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนได้ และการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นมีส่วนร่วมและปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุเป้าหมาย ก่อให้เกิดการยอมรับ ซึ่งเกิดจากการรับรู้ได้ด้วยจากระดับของความชอบของเพื่อนในกลุ่ม นำไปสู่การเกิดผลของความผูกพันทางบวกได้ อันเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนที่ดีต่อไป (Ladd, 1999)

ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนฤชล อรชร ภารดี ศรีลัด และสุธนะ ดิงศภักดิ์ (Naruchol Orrachorn, Paradee Srilad, & Suthana Tingsabhat, 2018) ได้กล่าวว่า เด็กที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลช่วงอายุไม่เกิน 16 ปี ควรฝึกปฏิบัติทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมหรือเป็นกลุ่มที่มีรูปแบบของเกม

การแข่งขันเน้นไปที่การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันทำให้เด็กเกิดแรงจูงใจในการสนองความต้องการ และการเอาชนะเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งเพิ่มปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนได้ ซึ่งจะส่งผลให้เด็กแสดงออกถึงความสามัคคีเกิดการท่วงโย ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อเป้าหมายของกลุ่ม และทุกคนมีโอกาสดำเนินการสร้างความสัมพันธ์เป็นการฝึกทักษะทางสังคม เกิดเจตคติที่ดีในการทำงานเป็นทีมและสร้างแรงจูงใจให้กับเด็กในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม อันนำมาสู่การมีสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในสังคม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ก่อนการทดลองผู้วิจัยควรศึกษาพฤติกรรมความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนของนักเรียนจากการสอบถามครู ผู้ปกครองของนักเรียนหรือผู้ฝึกสอนกีฬา เพื่อใช้เก็บข้อมูลพื้นฐานก่อนการทดลอง
2. ควรออกแบบแผนกิจกรรมพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจร่วมกับการทำงานเป็นทีมให้หลากหลาย เพื่อให้การจัดโปรแกรมได้หลากหลายรูปแบบ และกิจกรรมไม่ซ้ำกัน

References

- Department of Physical Education. (2021). *Youth and public football competitions*. Bangkok: Department of physical Education, Ministry of Tourism and Sports.
- Keadsuda Intaraosot. (2003). *The effects of assertive behavior training on interpersonal relationships of secondary school students of Ban Klong Sam (darun sukha) school in Changwat Nakhorn Nayok* (Master's Thesis), Srinakharinwirot University.
- Ladd, G. W. (1999). Peer relationships and social competence during early and middle childhood. *Annual review of psychology*, 50(1), 333 – 359.
- Ministry of Tourism and Sports. (2017). *National Sports Development Plan No. 6 (2017 - 2021)*. Bangkok: Office of the Permanent Secretary, Ministry of Tourism and Sports.
- Naruchol Orrachorn, Paradee Srilad, & Suthana Tingsabhat. (2018). Effects of small-sided games training program on soccer ball passing and receiving ability of lower secondary school students. *Journal of Education Chulalongkorn University*, 13(4), 13 – 26.
- Parker, J. G., Rubin, K. H., Erath, S. A., Wojslawowicz, J. C., & Buskirk, A. A. (2006). Peer relationships, child development, and adjustment: A developmental psychopathology perspective. In D. Cicchetti & D. J. Cohen (Eds.), *Developmental psychopathology, Theory and method*, 2(1), 419 – 493.
- Peechanika Pechsung, Aumporn Makaanong, & Duchduen Bhanthumnavin. (2020). Development of program for enhancing learning behavior using achievement motivation theory and goal setting theory for undergraduate students. *Journal of Education Naresuan University*, 23(2), 433 - 435.
- Penpicha Lwandee. (2013). *Job motivation and job satisfaction among nurses in banphaeo hospital public organization* (Master's thesis), Silpakorn University.
- Pongake Sooksai. (2005). *A training program for improving the anaerobic threshold of football players* (Master's Thesis), Chulalongkorn University.
- Pongpinit Promnet. (2020). *Effects of volleyball group dynamic program on teamwork and volleyball skills vocational students* (Master's thesis), Chulalongkorn University.

- Sumeth Pongpetra. (2010). *Factors affecting on interpersonal relationship with friends of the fourth level, secondary grades 4 – 6 students at Sarasas Ektra school in Yannawa district, Bangkok* (Master's thesis), Srinakharinwirot University.
- Tanrada Kaewkunha. (2019). *Effects of a self - disclosure program on peer relation and collaborative working skill ls of third grade student* (Master's thesis), Chulalongkorn University.
- Tarricone, P., & Luca, J. (2002). Successful teamwork: A case study. *American Journal of Educational Research*, 3(6), 641 – 645.
- Wasinee Mukdokmai. (1998). *A comparison of the effects of group work and assertive training on relations with peers of elementary school grade 6 students of Chumchongbungba school in Amphoe Nongsua Changwat Pathum Thani* (Master's thesis), Srinakharinwirot University.
- Wasu Sakulrat. (2014). *Effect of non - formal education activity management using the cooperation of people from different ages in the art activities on interpersonal relationship enhancement* (Master's thesis), Chulalongkorn University.
- Wittaya Boonladee. (2018). Factors affecting self - development on teachers under prachuapkhirikhan primary educational service area office 2. *Veridian E - journal, Silapakorn University*, 11(3), 2513 - 2518.
- Witthaya Laohakul. (2016). *Manual of best practices*. Samthuraprakarn: Pathach.
- Worasak Pianchob. (2005). *Collection of articles on philosophy, principles, teaching methods and measurement for evaluation in physical education*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.

Received: 2023, May 25

Revised: 2023, June 26

Accepted: 2023, June 28

